

Artykuł 13

Prawo do nauki

Pytanie 1

a/, b/ Obowiązkowe i bezpłatne nauczanie podstawowe. Powszechna dostępność nauczania na poziomie średnim, w tym średnim technicznym i zawodowym.

659. W okresie objętym sprawozdaniem nie nastąpiły zmiany w stosunku do tego, co przedstawione zostało w poprzednim sprawozdaniu.

c/ Dostęp do szkolnictwa wyższego

660. W okresie objętym sprawozdaniem nie nastąpiły zmiany w stosunku do tego, co przedstawione zostało w poprzednim sprawozdaniu.

661. Dane statystyczne dotyczące liczby studentów oraz słuchaczy studiów podyplomowych i doktoranckich – załącznik, pozycja 65, 66.

d/ Edukacja osób, które uzupełniają kwalifikacje ogólne i zawodowe

662. Kwestia nabywania i uzupełniania kwalifikacji ogólnych i zawodowych została uregulowana w rozporządzeniu Ministra Edukacji i Nauki z 3 lutego 2006 roku w sprawie uzyskiwania i uzupełniania przez osoby dorosłe wiedzy ogólnej, umiejętności i kwalifikacji zawodowych w formach pozaszkolnych. Celem regulacji było ułatwienie osobom dorosłym uzyskiwania, uzupełniania i podnoszenia wykształcenia ogólnego i zawodowego, w tym kwalifikacji zawodowych w formach pozaszkolnych. Stworzyło ono możliwość zaliczania wyników kursów zawodowych zrealizowanych na podstawie programów nauczania opartych na szkolnych programach nauczania przy podejmowaniu nauki w szkołach zawodowych dla dorosłych, a w konsekwencji skracania cyklu kształcenia w tych szkołach. Ponadto wprowadzone zostały mechanizmy umożliwiające potwierdzanie uzyskanych w wyniku ukończenia danej formy pozaszkolnej częściowych kwalifikacji zawodowych, które pozwolą pracownikom na szybsze i bardziej elastyczne dostosowywanie się do wymagań pracodawców. Istotne jest także uregulowanie kwestii kształcenia na odległość w formach pozaszkolnych, co powinno pozytywnie wpłynąć na wyrównanie szans edukacyjnych osobom z grup marginalizowanych, a także z obszarów wiejskich.

663. Nabywanie i uzupełnianie wiedzy ogólnej, kwalifikacji zawodowych w formach pozaszkolnych może być prowadzone przez:

- centra kształcenia ustawicznego, centra kształcenia praktycznego oraz ośrodki doksztalcania i doskonalenia zawodowego,
- szkoły,
- ośrodki szkolenia, doksztalcania i doskonalenia kadr,
- placówki naukowe i naukowo-badawcze,
- zakłady pracy,
- stowarzyszenia, fundacje, spółki oraz inne osoby prawne i osoby fizyczne.

664. Organizatorzy zobowiązani są do zapewnienia:

- planów i programów nauczania,
- kadry dydaktycznej posiadającej kwalifikacje zawodowe odpowiadające rodzajowi prowadzonych zajęć,
- nadzoru wewnętrznego,

- warunków lokalowych wraz z wyposażeniem dydaktycznym, niezbędnych do prawidłowej realizacji zadań edukacyjnych,
- szczególnych warunków przewidzianych dla uruchomienia danego rodzaju działalności, o ile wynikają one z odrębnych przepisów.

665. Organizator obowiązany jest prowadzić podstawową dokumentację:

- programy nauczania,
- dzienniki zajęć,
- protokoły z egzaminów,
- rejestry wydawanych dokumentów (dyplomów, świadectw, zaświadczeń).

666. Program powinien zawierać:

- założenia organizacyjno-programowe, określające nazwę formy nauczania, cel edukacji, zakres tematyczny, zasady doboru uczestników, czas trwania i sposób organizacji, sposób sprawdzania efektów nauczania,
- plan nauczania, określający przedmioty nauczania i ich wymiar, rozkład zajęć,
- program nauczania poszczególnych przedmiotów, określający treści nauczania, wskazówki metodyczne, wykaz literatury, wykaz niezbędnych środków dydaktycznych.

667. W ostatnich latach nastąpił zdecydowany wzrost zainteresowania kształceniem ustawicznym w formach pozaszkolnych, a za tym liczby publicznych i niepublicznych placówek kształcenia ustawicznego, praktycznego oraz ośrodków dokształcania i doskonalenia zawodowego.

668. W 2004 roku, w celu uporządkowania rynku usług szkoleniowych, wprowadzony został (rozporządzenie z 20 grudnia 2003 roku w sprawie akredytacji placówek i ośrodków prowadzących kształcenie ustawiczne w formach pozaszkolnych) mechanizm akredytacji, czyli dobrowolnego poddania się procedurze sprawdzania i potwierdzania jakości kształcenia. Akredytacji dokonuje kurator oświaty, na podstawie oceny działalności placówki przeprowadzonej przez zespół niezależnych ekspertów. Jednostki, które uzyskały akredytację, wpisywane są do rejestru prowadzonego przez kuratora oświaty. Jednostki akredytowane, na swój wniosek, uzyskują także wpis do rejestru instytucji szkoleniowych prowadzonego przez wojewódzki urząd pracy, z którego obowiązane są korzystać powiatowe urzędy pracy organizujące finansowane ze środków publicznych szkolenia dla osób bezrobotnych i poszukujących pracy. Do końca 2006 roku akredytację uzyskało 231 placówek i ośrodków szkolących.

669. Osoby dorosłe mogą podejmować naukę w formach szkolnych i pozaszkolnych. Placówki szkolne mogą być publiczne, wówczas nauka jest w nich nieodpłatna, jak i niepubliczne – odpłatne. Szkolnictwo zawodowe dla dorosłych to zasadnicze i średnie szkoły zawodowe oraz szkoły policealne, pomaturalne i wyższe, w których kształcą się zarówno młodzież, jak i dorośli.

670. Dane statystyczne dotyczące uczniów w szkołach, placówek publicznych prowadzących szkolenie zawodowe, nauczycieli zatrudnionych w publicznych centrach kształcenia ustawicznego i publicznych centrach kształcenia praktycznego – załącznik, pozycja 67 - 69.

Pytanie 2

Trudności napotkane w toku realizacji prawa do nauki

671. W okresie objętym sprawozdaniem nie wystąpiły istotniejsze problemy. Działania podejmowane celem rozwiązania ewentualnie pojawiających się problemów przedstawione zostały w ramach odpowiedzi na pozostałe pytania dotyczące tego artykułu Paktu.

Pytanie 3

Dane statystyczne

672. Wśród osób dorosłych praktycznie nie ma osób, które nie uzyskały wykształcenia podstawowego. Współczynnik skolaryzacji netto od lat jest na poziomie ponad 98%. Osoby, które nie osiągnęły wykształcenia podstawowego w wieku właściwym dla ukończenia tego typu szkoły mają możliwość uzyskania go w szkołach dla dorosłych.

673. W wieku właściwym dla ukończenia gimnazjum (15 lat) nauki nie podejmuje około 2% populacji. Również te osoby mają możliwość kontynuowania nauki w szkołach dla dorosłych.

W szkołach ponadgimnazjalnych dla młodzieży (16-18 lat) współczynnik skolaryzacji netto wynosi około 90%. Wiele osób, które nie ukończyły szkół dla młodzieży, podejmuje naukę w szkołach dla dorosłych – ich liczba w ostatnich latach przekracza 500 tysięcy.

674. Współczynniki skolaryzacji netto w roku szkolnym 2004/2005 – załącznik, pozycja 70.

675. Kobiety i mężczyźni korzystają z edukacji na równych prawach. Na poziomie szkolnictwa obowiązkowego (szkoły podstawowe i gimnazja) odsetek dziewcząt i chłopców uczestniczących w edukacji odpowiada strukturze płciowej społeczeństwa. Na poziomie szkół ponadgimnazjalnych nie ma istotnych różnic między kobietami i mężczyznami jeśli chodzi o stopień uczestnictwa w edukacji, poza tą, że dziewczęta znacznie częściej wybierają szkoły ogólnokształcące, a chłopcy szkoły zawodowe (w roku szkolnym 2005/2006 w liceach ogólnokształcących kształciło się 43,25% młodzieży w wieku 16-18 lat, w tym 33,7% chłopców w tym wieku i 53,23% dziewcząt).

676. W szkołach wyższych w roku szkolnym 2005/2006 kształciło się 1953,8 tysiąca osób, z tego 56,6% kobiet. Współczynnik skolaryzacji netto dla grupy 19-24 lata (bez cudzoziemców i studentów studiów eksternistycznych) wyniósł 38,0%, dla kobiet 43,4%, a dla mężczyzn 32,8%.

Pytanie 4

Wydatki budżetu państwa na szkolnictwo.

677. Wydatki z budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego poniesione na finansowanie lub dofinansowanie zadań oświaty i wychowania oraz edukacyjnej opieki wychowawczej*

	Wykonanie (w mln zł)							
	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Wydatki budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego na zadania z zakresu oświaty i wychowania oraz edukacyjnej opieki wychowawczej* z tego:	26 076,5	29 928,1	33 201,8	33 875,1	35 395,7	37 417,9	39 968,0	43 243,3
- zadania oświaty rządowej – wydatki realizowane bezpośrednio przez dysponentów środków budżetu państwa, tj. ministrów i wojewodów (łącznie z rezerwami celowymi)	2 890,0	1 959,9	2 097,4	2 221,2	1 767,6	1 571,2	1 856,4	2 951,6
- część oświatowa subwencji ogólnej dla jednostek samorządu terytorialnego	16 551,1	19 367,4	22 117,6	22 318,2	24 321,2	25 082,9	26 097,5	26 781,0
- dochody własne jednostek samorządu terytorialnego	6 635,4	8 600,8	8 986,8	9 335,7	9 306,9	10 763,8	12 014,1	13 510,7

*dział 854 – edukacyjna opieka wychowawcza został wprowadzony do sprawozdawczości budżetowej 1 stycznia 2001 roku.

678. Udział wydatków na oświatę w produkcie krajowym brutto wzrósł: z 3,6 % w 1991 roku do 4,2 % w roku 1999. W kolejnych latach wynosił on, odpowiednio: 4,2% - 2000 rok, 4,4% - 2001 rok, 4,4 % - 2002 rok, 4,3% - 2003 rok, 4,2 % - 2004 rok, 4,1 % - 2005 rok, 4,1% - 2006 rok.

Pytanie 5

Równy dostęp do szkolnictwa na różnym poziomie. Działania mające na celu popieranie edukacji osób z grup znajdujących się w szczególnie niekorzystnej sytuacji (dzieci z grup o niskich dochodach, dzieci mieszkające na obszarach wiejskich, dzieci niepełnosprawne fizycznie lub psychicznie, dzieci imigrantów i pracowników migrujących, dzieci należące do mniejszości językowych, rasowych, religijnych i innych)

679. 9 kwietnia 2002 roku Rada Ministrów ustanowiła „Program wyrównywania warunków startu szkolnego uczniów - Wyprawka Szkolna”. Program objął wszystkie województwa. W jego ramach zakupywane były podręczniki i przybory szkolne dla dzieci wywodzących się z rodzin, w których dochód na osobę nie przekraczał kryterium dochodowego określonego w ustawie o pomocy społecznej. W skład wyprawki wchodziły:

- podręczniki szkolne – do 100 zł,
- przybory szkolne, kostium gimnastyczny, plecak – 90 zł.

Na podstawie porozumienia z Poczta Polska 30 tysięcy paczek z podręcznikami zostało bezpłatnie przekazanych adresatom. Podręczniki szkolne otrzymały 144 tysiące pierwszoklasistów, zaś część wyprawki w postaci plecaka, przyborów szkolnych i kostiumu gimnastycznego otrzymało 106 tysięcy pierwszoklasistów.

680. Resort edukacji przyznaje stypendia uczniom z rodzin wiejskich, rodzin znajdujących się w trudnej sytuacji materialnej, podejmujących naukę w szkołach umożliwiających uzyskanie świadectwa dojrzałości, od września 2002 roku, finansowane są one z budżetu państwa. W roku 2002 wydatkowano 73,4 mln zł. Liczba uczniów objętych taką formą pomocy materialnej wyniosła 100.000.

681. Rada Ministrów przyjęła 28 września 2004 roku Narodowy Program Stypendialny. Ma on na celu stworzenie systemu pomocy materialnej świadczonej uczniom i studentom, których sytuacja materialna i życiowa może spowodować wypadanie z systemu edukacji, ograniczenie aspiracji edukacyjnych, nawet odstąpienie od edukacji na wyższych poziomach nauczania. Program wspiera także dzieci i młodzież szczególnie uzdolnione. Celem programu jest, ponadto, rozszerzenie zasięgu i zakresu pomocy materialnej o charakterze edukacyjnym, a także stworzenie warunków udzielania pomocy przez jak najszerszą grupę podmiotów – jednostki samorządu terytorialnego, organizacje pozarządowe, osoby prawne i fizyczne.

682. Program przewiduje:

- pomoc materialną udzielaną uczniom, słuchaczom i wychowankom na podstawie ustawy o systemie oświaty,
- pomoc materialną dla studentów,
- pomoc materialną realizowaną na podstawie programów rządowych,
- programy realizowane z wykorzystaniem wspólnotowych środków publicznych,
- stypendia sportowe,
- działania wspierające aktywność podmiotów innych niż rządowe w zakresie pomocy edukacyjnej dla uczniów (w tym wspieranie działań jednostek samorządu terytorialnego oraz organizacji pozarządowych).

683. Na nowy model pomocy materialnej składają się:

Moduł I - Pomoc materialna dla uczniów o charakterze socjalnym:

- cel: zmniejszenie różnic w dostępie do edukacji wynikających z trudnej sytuacji materialnej ucznia,
- realizowana przez gminę, finansowana z dotacji celowej budżetu państwa,
- prawo do pomocy mają uczniowie, słuchacze i wychowankowie spełniający kryterium dochodowe określone w ustawie. Gminy stosują wytyczne przyznawania pomocy (istotnymi okolicznościami są: bezrobocie w rodzinie, niepełnosprawność, ciężka lub długotrwała choroba, wielodzietność, brak umiejętności wypełniania funkcji opiekuńczo-wychowawczych, alkoholizm lub narkomania, rodzina niepełna),
- pomoc udzielana przede wszystkim w formie rzeczowej.

Moduł II - Pomoc materialna dla uczniów o charakterze socjalnym i motywacyjnym, realizowana w krótszych (zróżnicowanych) sekwencjach czasowych:

- finansowana z budżetu państwa,
- jest programem wspierania regionalnych i lokalnych programów wyrównywania szans edukacyjnych, jak też wspierania edukacji uczniów uzdolnionych.

Moduł III – Pomoc materialna dla uczniów o charakterze motywacyjnym, realizowana jako zadanie ciągle na podstawie ustawy o systemie oświaty, w znacznej mierze finansowana z budżetu państwa.

Rozwiązania w zakresie pomocy materialnej dla uczniów weszły w życie 1 stycznia 2005 roku.

684. W 2004 roku, w ramach programu „Wyrównywanie szans edukacyjnych przez programy stypendialne”, stanowiącego element Zintegrowanego Programu Operacyjnego Rozwoju Regionalnego 2004-2006 wdrożony został ogólnopolski program adresowany do uczniów szkół ponadgimnazjalnych, umożliwiający uzyskanie świadectwa dojrzałości i studentów. Jest on realizowany przez jednostki samorządu terytorialnego. Celem jest podniesienie dostępu do kształcenia na poziomie ponadgimnazjalnym i wyższym uczniów pochodzących z obszarów wiejskich i studentów pochodzących z obszarów zagrożonych marginalizacją (w tym, w szczególności, obszarów wiejskich i obszarów restrukturyzacji przemysłów).

685. W latach 2004 – 2006 na stypendia dla młodzieży wiejskiej przeznaczono środki EFS i budżetu państwa w wysokości 151 mln € (dofinansowanie z EFS - 70% wydatków). Na stypendia dla studentów przewidziano 24 mln € (dofinansowanie z EFS - 75% wydatków). Pomoc stypendialna objęła 130 tysięcy uczniów oraz 28 tysięcy studentów. Całkowita pomoc przekazana danej osobie nie przekraczała 2.500 zł w przypadku uczniów i 3.500 zł w przypadku studentów, w skali 10 miesięcy.

686. Osoby nie będące obywatelami polskimi, podlegające obowiązkowi szkolnemu, które nie znają języka polskiego lub znają go na poziomie niewystarczającym do korzystania z nauki, mają prawo do dodatkowej, bezpłatnej nauki języka polskiego. Naukę organizuje gmina właściwa ze względu na miejsce zamieszkania. Nauka finansowana jest z budżetu gminy oraz dofinansowywana z budżetu państwa. Sposób organizacji dodatkowej nauki języka polskiego określa rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z 4 października 2001 roku w sprawie przyjmowania osób nie będących obywatelami polskimi do publicznych przedszkoli, szkół, zakładów kształcenia nauczycieli i placówek. Gmina może zorganizować dodatkową bezpłatną naukę języka polskiego w formie rocznego kursu przygotowawczego lub dodatkowych lekcji.

687. Zadanie ułatwiania nauczania języka ojczystego dzieci pracownika migrującego zostało uregulowane w art. 94a ust. 5 ustawy z 7 września 1991 roku o systemie oświaty. Dla osób nie będących obywatelami polskimi, podlegających obowiązkowi szkolnemu, działająca w Polsce

placówka dyplomatyczna lub konsularna kraju ich pochodzenia, lub stowarzyszenie kulturalno-oświatowe danej narodowości mogą organizować w szkole, w porozumieniu z dyrektorem szkoły lub za zgodą organu prowadzącego, naukę języka i kultury kraju pochodzenia (w wymiarze do 5 godzin tygodniowo), jeśli do udziału w tym kształceniu zgłosi się co najmniej 15 osób podlegających obowiązkowi szkolnemu. Szkoła udostępnia nieodpłatnie pomieszczenia i pomoce dydaktyczne. Omówione przepisy obowiązują od 1 maja 2004 roku.

688. Ze środków PFRON realizowane są programy wpływające na wzrost dostępności edukacji dla osób niepełnosprawnych:

– Student - kształcenie ustawiczne osób niepełnosprawnych

Celem programu jest przygotowanie osób niepełnosprawnych, poprzez stałe podwyższanie kwalifikacji, do rywalizacji o zatrudnienie na otwartym rynku pracy. Adresatami programu są osoby z orzeczonym znacznym lub umiarkowanym stopniem niepełnosprawności (lub orzeczeniem równoważnym), które pobierają naukę w systemie stacjonarnym lub niestacjonarnym i są studentami uczelni wyższych (także zagranicznych), studentami odbywającymi staż zawodowy za granicą w ramach programów UE, studentami kształcącymi się na studiach podyplomowych, doktoranckich, a także uczniowie szkół policealnych i słuchacze kolegiów pracowników służb społecznych, kolegiów nauczycielskich lub nauczycielskich kolegiów języków obcych.

Dofinansowanie może obejmować opłaty za szkołę, koszty zakwaterowania i dojazdów, uczestnictwa w zajęciach mających na celu podniesienie sprawności fizycznej lub psychicznej, zakupu akcesoriów ułatwiających lub umożliwiających naukę w tym komputerowych programów edukacyjnych, oraz koszty wyjazdów organizowanych w ramach zajęć szkolnych.

– Edukacja - program pomocy w dostępie do nauki dzieci i młodzieży niepełnosprawnych

Celem programu jest poprawa warunków umożliwiających prowadzenie procesu edukacji dzieci i młodzieży niepełnosprawnych oraz poprawa infrastruktury socjalno-bytowej w placówkach zapewniających całodobową opiekę nad uczniami/wychowankami niepełnosprawnymi. Beneficjentami pomocy w ramach programu mogą być jednostki samorządu gminnego i powiatowego prowadzące specjalne ośrodki szkolno - wychowawcze oraz ośrodki rewalidacyjno - wychowawcze dla dzieci i młodzieży niepełnosprawnych albo inne podmioty prowadzące te placówki.

– Pitagoras - program pomocy osobom z uszkodzeniem słuchu

Celem programu jest zapewnienie wszystkim niesłyszącym i niedosłyszącym uczestnikom kursów przygotowawczych do egzaminów do szkół wyższych, w zależności od potrzeb, pomocy tłumaczy migowych lub możliwości korzystania w trakcie zajęć oraz egzaminów z urządzeń wspomagających. Uczestnikami programu mogą być osoby niesłyszące lub niedosłyszące, które posiadają orzeczenie o stopniu niepełnosprawności, studiują lub uczą się na kursach przygotowawczych do egzaminów do szkół wyższych organizowanych przez uczelnie oraz zgłaszają potrzebę korzystania z usług tłumacza migowego lub konieczność zastosowania urządzeń wspomagających. Adresatami programu mogą być, między innymi, uczelnie wyższe.

– Komputer dla Homera 2003 - program pomocy w zakupie sprzętu elektronicznego oraz oprogramowania umożliwiającego rehabilitację zawodową i społeczną osób niewidomych i niedowidzących

Celem programu jest pomoc finansowa w zakupie podstawowego i specjalistycznego sprzętu komputerowego, elektronicznego i oprogramowania, elementów służących jego rozbudowie, zakup specjalistycznych elektronicznych urządzeń brajlowskich, urządzeń lektorskich oraz dofinansowanie do szkoleń komputerowych z zakresu obsługi sprzętu, umożliwiającego

naukę. Uczestnicy programu to dzieci i młodzież w wieku do lat 18 niepełnosprawne z powodu dysfunkcji narządu wzroku, posiadające aktualne orzeczenie o zaliczeniu do znacznego lub umiarkowanego stopnia niepełnosprawności lub aktualne orzeczenie o niepełnosprawności.

– Program wyrównywania różnic między regionami

Celem programu jest wyrównanie szans osób niepełnosprawnych, zamieszkujących regiony słabo rozwinięte gospodarczo i społecznie w dostępie do rehabilitacji zawodowej i społecznej. Podmioty, które utworzyły i prowadzą placówki edukacyjne mogą ubiegać się o dofinansowanie likwidacji barier w zakresie umożliwienia osobom niepełnosprawnym poruszania się i komunikowania.

Pytanie 6

Warunki pracy nauczycieli na wszystkich szczeblach nauczania. Porównanie płac nauczycieli z płacami urzędników państwowych

689. W latach 2000-2002 zrealizowano III-etapową reformę systemu wynagrodzeń nauczycieli, w wyniku której wynagrodzenia wzrastały w tempie wyższym aniżeli w przypadku innych pracowników sektora finansów publicznych. Zmiany te zapoczątkowała ustawa z 18 lutego 2000 roku o zmianie ustawy – Karta Nauczyciela oraz o zmianie niektórych innych ustaw, która wprowadziła reformę oświaty w zakresie stosunków pracowniczych nauczycieli (nowy system awansu zawodowego nauczycieli powiązany z nowym systemem wynagradzania i formami zatrudnienia). Wprowadzono 4-stopniową ścieżkę awansu zawodowego nauczycieli, do której przyporządkowano płace, co gwarantuje nauczycielom każdorazowo czytelny (znaczący) awans finansowy, odpowiednio do planowanej przez nich samej ścieżki rozwoju zawodowego. Formy zatrudnienia nauczycieli powiązane ze stopniem awansu zawodowego. Wprowadzono system wskaźników przesądzających o wysokości wynagrodzenia, jak również system jego corocznego podnoszenia, odpowiednio do podstawowych wskaźników makroekonomicznych. Wskazano, co wchodzi w skład wynagrodzenia oraz określono, od czego zależą poszczególne jego składniki. W miejsce dotychczasowych licznych dodatków do wynagrodzenia zasadniczego (ale niskich) ustalono 4 dodatki (stażowy, motywacyjny, funkcyjny i za warunki pracy). Wyraźnie podzielono kompetencje w zakresie stanowienia o wysokości poszczególnych składników wynagrodzenia między ministrami właściwymi do spraw oświaty i wychowania a organy prowadzące szkoły i placówki będące jednostkami samorządu terytorialnego;

690. Funkcjonuje system awansu zawodowego i płacowego uzależniony od indywidualnej aktywności, zaangażowania oraz zewnętrznie ocenianych efektów pracy. Nowy system awansowania motywuje do doskonalenia zawodowego i angażowania się w pracę na rzecz szkoły, co powinno prowadzić do poprawy jakości procesu dydaktyczno-wychowawczego.

691. W wyniku przeprowadzonej w 2004 roku analizy stosowania przepisów dotyczących awansu zawodowego i wynagrodzeń nauczycieli ustawą z 15 lipca 2004 roku o zmianie ustawy – Karta Nauczyciela oraz o zmianie niektórych innych ustaw przeprowadzono niezbędną zmianę przepisów. Podstawę określenia średniego wynagrodzenia stanowi obecnie wysokość kwoty bazowej określonej dla pracowników państwowej sfery budżetowej na podstawie ustawy z 23 grudnia 1999 roku o kształtowaniu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

692. Wynagrodzenie nauczyciela składa się z:

- wynagrodzenia zasadniczego,
- dodatków:

- za usługę lat,
- motywacyjnego (wysokość zależy od jakości świadczonej pracy i wykonywania dodatkowych zadań lub zajęć),
- funkcyjnego (przysługuje z racji powierzonego stanowiska lub sprawowanej funkcji),
- za warunki pracy (za pracę w warunkach trudnych, uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia),
- wynagrodzenia za godziny nadwymiarowe i godziny doraźnych zastępstw,
- nagród i innych świadczeń wynikających ze stosunku pracy:
 - dodatek za uciążliwość pracy,
 - dodatkowe wynagrodzenie za pracę w porze nocnej,
 - nagrody jubileuszowe,
 - dodatkowe wynagrodzenie roczne,
 - zasiłek na zagospodarowanie,
 - odprawy (emerytalna, rentowa, z tytułu rozwiązania stosunku pracy),
 - nagrody ze specjalnego funduszu nagród.

693. W roku 2006 średnie gwarantowane ustawą wynagrodzenia nauczycieli na poszczególnych stopniach awansu kształtowały się następująco:

- nauczyciel stażysta - co najmniej 82% kwoty bazowej,
- nauczyciel kontraktowy - 125% wynagrodzenia nauczyciela stażysty,
- nauczyciel mianowany - 175% wynagrodzenia nauczyciela stażysty,
- nauczyciel dyplomowany - 225% wynagrodzenia nauczyciela stażysty.

694. Podwyższenie wynagrodzeń dla nauczycieli następuje nie później niż w terminie określonym dla pracowników państwowej sfery budżetowej, z wyrównaniem od 1 stycznia danego roku. Podwyższenie wynagrodzeń następuje więc w ciągu 3 miesięcy po ogłoszeniu ustawy budżetowej na dany rok.

695. Dane - porównanie średnich płac nauczycieli z średnimi płacami innych pracowników – załącznik, pozycja 71.

Pytanie 7

Procentowy udział szkół niepublicznych na wszystkich szczeblach nauczania.

696.

		1998/1999	1999/2000	2000/2001	2001/2002	2002/2003	2003/2004	2004/2005	2005/2006
		Liczba uczniów, w tysiącach							
Szkoly podstawowe	Ogółem	4 741,57	3 957,99	3 220,57	3 105,16	2 983,99	2 856,54	2 724,42	2 602,65
	publiczne	4 705,77	3 926,58	3 192,86	3 075,60	2 953,96	2 825,34	2 691,21	2 567,39
	niepubliczne	35,80	31,41	27,71	29,56	30,03	31,20	33,21	35,26
	npubl./ogółem	0,76%	0,79%	0,86%	0,95%	1,01%	1,09%	1,22%	1,35%
Gimnazja	Ogółem	0,00	615,33	1 189,95	1 743,12	1 721,54	1 693,79	1 661,44	1 610,29
	publiczne	0,00	609,41	1 176,95	1 721,74	1 697,26	1 667,05	1 632,57	1 578,68
	niepubliczne	0,00	5,92	13,00	21,38	24,28	26,74	28,87	31,61
	npubl./ogółem	0,00%	0,96%	1,09%	1,23%	1,41%	1,58%	1,74%	1,96%
Zasadnicze szkoly zawodowe i	Ogółem	1 565,53	1 552,35	1 527,89	1 136,10	1 264,14	1 060,78	941,60	877,46
	publiczne	1 541,70	1 526,09	1 502,48	1 117,74	1 185,48	989,37	888,02	832,11
	niepubliczne	23,83	26,26	25,41	18,36	78,66	71,41	53,58	45,35

średnie szkoły zawodowe	npubl./ogółem	1,52%	1,69%	1,66%	1,62%	6,22%	6,73%	5,69%	5,17%
Licea ogólnokształcące i licea profilowane	Ogółem	809,86	864,09	924,18	716,80	898,91	1 095,89	1 161,18	1 125,23
	publiczne	769,73	823,05	883,57	686,48	800,93	988,16	1 048,79	1 000,62
	niepubliczne	40,13	41,04	40,61	30,32	97,98	107,73	112,39	124,61
	npubl./ogółem	4,96%	4,75%	4,39%	4,23%	10,90%	9,83%	9,68%	11,07%
Szkoły policealne	Ogółem	202,83	205,54	200,11	211,00	236,59	265,74	291,22	290,71
	publiczne	104,67	100,73	97,64	108,43	124,63	137,41	141,64	129,13
	niepubliczne	98,16	104,81	102,47	102,57	111,96	128,33	149,58	161,58
	npubl./ogółem	48,40%	50,99%	51,21%	48,61%	47,32%	48,29%	51,36%	55,58%
Razem wszystkie typy szkół	Ogółem	7 319,79	7 195,30	7 062,70	6 912,18	7 105,17	6 972,74	6 779,86	6 506,34
	publiczne	7 121,87	6 985,86	6 853,50	6 709,99	6 762,26	6 607,33	6 402,23	6 107,93
	niepubliczne	197,92	209,44	209,20	202,19	342,91	365,41	377,63	398,41
	npubl./ogółem	2,70%	2,91%	2,96%	2,93%	4,83%	5,24%	5,57%	6,12%